

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 20. septembra 2017

o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012 in (EU) 2015/2365

(CON/2017/38)

(2017/C 372/05)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je 7. in 24. februarja 2017 prejela zahtevi Sveta Evropske unije oziroma Evropskega parlamenta za mnenje o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012 in (EU) 2015/2365⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana uredba).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj predlagana uredba vsebuje določbe, ki vplivajo na temeljne naloge Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), da opredeli in izvaja denarno politiko in podpira nemoteno delovanje plačilnih sistemov, v skladu s prvo in četrto alineo člena 127(2) Pogodbe ter na nalogo ESCB, da prispeva k nemotenemu vodenju politik glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema, v skladu s členom 127(5) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

1. Splošne pripombe

1.1 ECB močno podpira pobudo Komisije, da se vzpostavi poseben okvir Unije za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank (CNS) kot sestavni del zakonodajnega okvira Unije za finančne trge, kjer imajo CNS ključno vlogo kot upravljavci tveganja na številnih tržnih segmentih. Kontinuiteta njihovih kritičnih funkcij je nujna za stabilnost finančnega sistema Unije in za transmisijski mehanizem denarne politike. ECB v celoti podpira obseg predlagane uredbe v smislu mandatov in pooblastil organov za reševanje, načrtov sanacije in reševanja in ocen rešljivosti CNS, ukrepov za zgodnje posredovanje, sprožilcev reševanja, instrumentov in pooblastil za reševanje, vključno z državnimi instrumenti za stabilizacijo, ter določb v zvezi s tretjimi državami. ECB se strinja tudi z glavnim namenom predlagane uredbe.

1.2 Ne glede na to ECB meni, da bi lahko predlagano uredbo še izboljšali, zlasti na štirih področjih.

1.2.1 Prvič, klirinški udeleženci morajo biti glede na ključno vlogo, ki jo imajo pri sanaciji in reševanju CNS, sposobni zanesljivo oceniti in upravljati svoje potencialne izpostavljenosti po predlagani uredbi. Hkrati ni mogoče vnaprej predvideti vseh dogodkov na trgu, ki so po naravi malo verjetni in vodijo v sanacijo in reševanje CNS, zato potrebujejo organi za reševanje zadostno fleksibilnost pri oblikovanju svojih ukrepov. ECB priporoča, da se v predlagani uredbi ta dva vidika bolje uravnotežita, tako da se: (i) da prednost jasno merljivim instrumentom

⁽¹⁾ COM(2016) 856 final.

za porazdelitev izgub v postopku sanacije; (ii) organi za reševanje spodbudijo k proučitvi možnosti za začetek reševanja, kadar bi ukrepi za ponovno uskladitev poslovnih knjig in porazdelitev nepokritih izgub povzročili znatne in nepredvidljive izgube za klirinške udeležence, in (iii) zagotovi večja predhodna preglednost glede splošnih pristopov in postopkov za odločanje organov za reševanje, kadar izvajajo svojo diskrecijsko pravico na ključnih področjih reševanja. Načeloma bi morali organi za reševanje glede na splošni cilj ohranjanja finančne stabilnosti v Uniji upoštevati potrebo po zmanjšanju negativnih učinkov za udeležence CNS in širši finančni sistem.

- 1.2.2 Drugič, eden ključnih ciljev reševanja CNS je, da se zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij CNS, ne da bi davkoplačevalci utrpeli izgube. Zato so ključni zanesljivi dogovori za zagotovitev razpoložljivosti ustreznih sredstev zasebnega sektorja, popolno porazdelitev finančnih izgub v postopkih reševanja in obnovitev finančnih sredstev CNS. Morebitna javnofinančna pomoč pa bi morala biti predvidena zgolj kot resnično zadnja možnost in začasni ukrep, da se prepreči moralno tveganje in določijo ustrezne predhodne spodbude za upravljanje tveganj. ECB meni, da je treba zaščitne ukrepe v predlagani uredbi okrepiti na naslednje načine: (a) pri načrtovanju reševanja in ocenjevanju rešljivosti bi morali organi za reševanje skrbno oceniti velikost in verodostojnost shem za financiranje reševanja CNS, zlasti v zvezi s scenariji, ki presegajo „skrajne, vendar možne“ dogodke, in za to uporabiti pristop, ki temelji na skupnih merilih; (b) morebitno uporabo državnih instrumentov za stabilizacijo kot zadnjo možnost bi morali povezati s celostnimi in verodostojnimi ureditvami za pravočasno povrnitev sredstev za začasno financiranje ter (c) pri izvajanju načela, da „noben upnik ne sme biti na slabšem“, s čimer se zagotavlja, da v postopku reševanja noben klirinški udeleženec, delničar ali upnik CNS ne utrpi večjih izgub, kot bi jih v insolventnem postopku, bi se morale uporabiti realne predpostavke glede vrednosti neprekinjenega poslovanja, ki se ohranja s postopki reševanja.
- 1.2.3 Tretjič, samostojne ureditve za sanacijo in reševanje CNS bi bilo treba dopolniti s horizontalnim sodelovanjem, da se zagotovi njihova skladnost in učinkovita interakcija:

- Znatni zunanji učinki sanacije in reševanja CNS v obliki tveganj se ne pojavijo le v zvezi z vsako posamezno CNS za njene neposredne deležnike (kot se priznava z vključevanjem kolegijev organov za namene načrtovanja sanacije, načrtovanja reševanja in ocen rešljivosti), ampak tudi med CNS, vključno s tistimi, ki delujejo v različnih jurisdikcijah, zaradi njihove odvisnosti od istega niza bančnih skupin, ki delujejo kot veliki klirinški člani in ponudniki storitev. Poleg tega bi lahko resni dogodki na trgih, povezani s propadom CNS v scenarijih reševanja zaradi neizpolnitve obveznosti članov, vplivali na več CNS hkrati. Glede na to verodostojnega načrtovanja sanacije in reševanja, ki bi primerno varovalo finančno stabilnost Unije, morda ni mogoče doseči z osredotočanjem zgolj na posamezne CNS samostojno, ampak bi ga bilo treba uskladiti za vse CNS v Uniji.
- Treba je tudi priznati, da sta sanacija in reševanje CNS močno soodvisna, glede na to, da je načrtovanje sanacije sestavni del načrtovanja reševanja CNS. Poleg tega lahko načrtovanje reševanja prek ukrepov, katerih cilj je obravnavati možne ovire za rešljivost, neposredno vpliva na načrtovanje sanacije. Načrti sanacije ter z njimi povezani pogodbeni dogovori med CNS in klirinškimi udeleženci imajo tudi ključno vlogo pri določanju, da v postopku reševanja noben upnik ni na slabšem, kot bi bil v nasprotnem primeru, ko bi se izvedel postopek zaradi insolventnosti. Končno je nemogoče vnaprej natančno določiti mejo med sanacijo in reševanjem. Glede na to ECB meni, da bi moral biti Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) odgovoren za oblikovanje celostnega pogleda na to, ali je področje centralnega kliringa Unije sposobno prestopiti morebitne sistemske dogodke na trgu, ki presegajo „skrajne, vendar možne“ razmere in vključujejo scenarije sanacije in reševanja. Organ ESMA bi moral pri izvajanju te naloge tesno sodelovati z ESCB, vključno z ECB, kadar izvaja naloge bonitetnega nadzora, in Evropskim bančnim organom (EBA), in sicer zaradi pomembnih posledic, ki jih imata sanacija in reševanje CNS za centralne banke v vlogi centralnih bank izdajateljic in preglednikov ter na bančne nadzornike.

- 1.2.4 Četrtrič, glede na to, da centralni kliring postaja vse bolj čezmejen, in glede na visoko stopnjo konkurence na trgu je nujno zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse CNS. Medtem ko bi morali CNS in organi za reševanje imeti primerno fleksibilnost in diskrecijo pri oblikovanju posameznih načrtov sanacije oziroma načrtov reševanja v skladu s svojimi posebnimi potrebami in okoliščinami, pa je z vidika celovitosti in strogosti vgrajenih pristopov potrebna doslednost načrtov za sanacijo in reševanje. Zato bi morali biti ti načrti skladni z ustreznimi mednarodnimi standardi ^(?). Glede na to ECB predlaga, da se predlog uredbe izboljša tako, da se vsebina načrtov sanacije in reševanja ter ocen rešljivosti za CNS v Uniji bolje uskladi s tem, kar je bilo dogovorjeno in/ali se pripravlja na mednarodni ravni.
- 1.3 Predlagana uredba se uporablja za vse CNS v Uniji, ne glede na to, ali imajo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev. ECB ta pristop načeloma podpira, bi pa bilo po njenem mnenju zaradi posebnosti kreditnih institucij smiselno dodatno oceniti, ali bi morda koristila nekatera pojasnila v zvezi z uporabo uredbe za CNS, ki imajo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, npr. zaradi morebitnih vprašanj v zvezi z obravnavanjem vlog udeležencev, ki so zaščitene po Direktivi 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta ^(?), v postopkih sanacije in reševanja CNS.
- 1.4 Evropska komisija je 13. junija 2017 objavila predlog uredbe o spremembi Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ (uredba o ESMA) in Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ (uredba EMIR) v zvezi s postopki in organi, ki sodelujejo pri izdajanju dovoljenj in nadzoru CNS s sedežem v Uniji, vključno s krepitvijo vloge centralne banke izdajateljice pri nekaterih vidikih nadzora CNS in ustanovitvi izvršnega odbora za CNS v okviru odbora nadzornikov ESMA ⁽⁶⁾. ECB poudarja, da to mnenje temelji na sedanjem zakonodajnem okolju Unije in ne posega v stališče ECB o možnih prihodnjih ukrepih za krepitev nadzornih funkcij CNS in odgovornosti centralne banke izdajateljice na ravni Unije. Se pa ECB strinja, da bodo morda potrebne specifične spremembe, da se bo upoštevala nova vloga izvršnih odborov za CNS v kolegijih na podlagi uredbe EMIR in posledično v kolegijih za reševanje. Poleg tega v celoti podpira pristop, da med dokončnim oblikovanjem predlagane uredbe Komisija, Svet in Evropski parlament skrbno ocenijo morebitno vlogo izvršnih odborov za CNS pri spodbujanju skladnosti in učinkovite interakcije načrtov sanacije in reševanja za vse CNS ter nadzoru in zmanjševanju njihovih skupnih učinkov na tveganja za finančno stabilnost v Uniji v skladu s pripombami ECB v odstavkih 1.2.3 in 1.2.4.

2. Posebne pripombe

2.1 Vključenost centralnih bank v sanacijo in reševanje

2.1.1 Ureditev za vključitev centralnih bank

Morebitni propad CNS pomeni precejšnja finančna tveganja, ki bi lahko, če se jih ne upravlja pravočasno in učinkovito, resno ogrozila soodvisne infrastrukture finančnega trga in finančne institucije, ki sodelujejo v CNS ali jim zagotavljajo storitve, ter na koncu ogrozila finančno in denarno stabilnost. Ustrezna ureditev sanacije

^(?) Za mednarodne standarde za sanacijo infrastruktur finančnih trgov glej poročilo Odbora za plačila in tržne infrastrukture (CPMI) pri Banki za mednarodne poravnave (BIS) in odbora Mednarodnega združenja nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) z naslovom *Recovery of financial market infrastructures – Revised Report* (2017), dostopno na spletni strani BIS na naslovu www.bis.org. Za mednarodne standarde za reševanje infrastrukture finančnih trgov glej smernice, ki jih je določil Odbor za finančno stabilnost (FSB) v Prilogi 1 – *Resolution of Financial Market Infrastructures (FMIs) and FMI Participants* – Dodatka II k dokumentu z naslovom *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (2014), dostopnem na spletni strani FSB na naslovu www.fsb.org. FSB je julija 2017 izdal podrobnejše smernice o reševanju in načrtovanju reševanja centralnih nasprotnih strank v dokumentu z naslovom *Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning*. Tudi ta dokument je dostopen na spletni strani FSB.

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

^(?) Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s postopki in organi, ki sodelujejo pri izdaji dovoljenja CNS, in zahtevami za priznanje CNS iz tretjih držav, COM(2017) 331 final.

in reševanja CNS, ki zagotavlja, da se ta tveganja učinkovito in pravočasno preprečijo, je torej neposredno pomembna za odgovornosti centralnih bank za določanje in izvajanje denarne politike, podpiranje nemotenega delovanja plačilnih sistemov, prispevanje k finančni stabilnosti ter, kjer je relevantno, nadzor kreditnih institucij. Poleg tega bi morale imeti centralne banke pomembno vlogo pri pripravi in izvajanju strategij za sanacijo in reševanje CNS v vlogi: (a) preglednikov; (b) ponudnikov kritičnih storitev plačil in poravnave za CNS in (c) potencialnih ponudnikov likvidnosti CNS in/ali velikim klirinškim članom, ki jo centralne banke zagotovijo po lastni presoji in v skladu z ustreznimi pravili.

ECB poudarja, da mora organ ESMA za namene predlagane uredbe sodelovati ne le z Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) in EBA, ampak tudi z ECB/ESCB v zvezi z opravljanjem nalog ESCB, da določa in izvaja denarno politiko in podpira nemoteno delovanje plačilnih sistemov, ter nalog ECB, ki se nanašajo na bonitetni nadzor kreditnih institucij⁽⁷⁾. V zvezi s tem bi morale biti centralne banke izdajateljice v EU in pregledniki CNS udeleženi v horizontalnem sodelovanju glede sanacije in reševanja CNS za vse CNS v Uniji, kakor je pojasnjeno v odstavku 2.2, in pripravi regulativnih tehničnih standardov (RTS) za tehnične podrobnosti o načrtih reševanja, ocenah rešljivosti in delovanju kolegijev za reševanje, kakor je določeno v odstavkih 2.2, 2.4 in 2.5.

2.1.2 Pravila glasovanja v kolegijih za reševanje

V skladu s členom 4(1) in (2) predlagane uredbe mora organ za reševanje ustanoviti kolegij za reševanje, ki ga tudi upravlja in mu predseduje, člani tega kolegija pa so med drugim „centralne banke, ki izdajajo najpomembnejše valute Unije za finančne instrumente, pri katerih se opravi kliring“⁽⁸⁾ in „pristojni organi, odgovorni za nadzor klirinških članov CNS s sedežem v treh državah članicah, ki največ prispevajo v jamstveni sklad CNS“⁽⁹⁾.

Kadar ECB ali nacionalna centralna banka (NCB) zastopa centralne banke Eurosistema, ki skupaj tvorijo „centralno banko, ki izdaja“ euro, in kadar ECB izvaja bonitetni nadzor kreditnih institucij, ki so pomembni klirinški člani CNS, bi morala imeti vsaka od teh dveh vlog svoj glas. Kakor je ECB že poudarila⁽¹⁰⁾, sta ti dve funkciji ločeni in imata različne cilje, kakor se kaže v operativni ločenosti med vlogo ECB na področju denarne politike in njeno vlogo na področju bonitetnega nadzora.

2.1.3 Centralne banke kot klirinški udeleženci

Predlagana uredba⁽¹¹⁾ določa pravila in postopke, ki se nanašajo na sanacijo in reševanje CNS, ki so pridobile dovoljenje v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012. Iz tega nujno izhaja, da se njene določbe uporabljajo ne le za CNS, ampak tudi za klirinške udeležence CNS, torej klirinške člane in stranke⁽¹²⁾. Članice ESCB lahko v zvezi s svojimi dejavnostmi po Pogodbi in nacionalni zakonodaji delujejo v vlogi klirinškega člana in v vlogi stranke. Če bi se organi za reševanje po lastni presoji odločili uporabiti instrumente za porazdelitev pozicij in izgub po predlagani uredbi, bi to pomenilo, da bi centralne banke v vlogi klirinških članov ali strank CNS v povezavi s svojimi zakonskimi dejavnostmi sodelovale pri delitvi finančnih izgub. To bi vključevalo tveganje, da take

⁽⁷⁾ Glej Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

⁽⁸⁾ Glej člen 4(2)(h) predlagane uredbe.

⁽⁹⁾ Glej člen 4(2)(c) predlagane uredbe.

⁽¹⁰⁾ Glej odziv ECB na posvetovanje Komisije o pregledu uredbe o infrastrukturi evropskega trga (EMIR), dostopen na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

⁽¹¹⁾ Glej člen 1 predlagane uredbe.

⁽¹²⁾ Glej točko (17) člena 2 predlagane uredbe.

izgube ogrozijo bilanco stanja centralne banke in okrnijo njen ugled. Poleg tega bi bilo treba v predlaganem okviru vzeti v obzir posebnosti centralnih bank kot klirinških udeležencev CNS, hkrati pa upoštevati temeljni vzrok za morebitni propad CNS, in sicer neizpolnitev obveznosti enega ali več klirinških članov. Centralne banke se razlikujejo od drugih klirinških udeležencev CNS, saj so zaradi svojega posebnega statusa, ki je povezan z javnopravno naravo njihovega mandata, po definiciji plačilno sposobne in niso nagnjene k propadu. Glede na omejena tveganja, ki jih povzročajo centralne banke v vlogi klirinških udeležencev CNS, nekatere CNS sprejemajo centralne banke za klirinške člane pod prilagojenimi pogoji. Zato je težko sprejeti, da bi morali klirinški udeleženci CNS, kot so centralne banke, ki ne ustvarjajo tveganj za CNS, v katerih sodelujejo, nositi stroške, povezane s propadom teh CNS, tudi v primeru reševanja. Končno, z vidika skladnosti s cilji predlagane uredbe je pomembno, da se prepreči moralno tveganje in napačno dojetje vloge centralnih bank. Povečana izpostavljenost članic ESCB do propadajoče CNS bi bila v nasprotju s temeljnim načelom predlagane uredbe, da se prepreči odvisnost od javnih sredstev pri preprečevanju propada CNS. Zato ECB predlaga, da se članice ESCB, kadar delujejo v vlogi klirinških udeležencev CNS, izvzamejo iz uporabe instrumentov za porazdelitev pozicij in izgub, določenih v členih 28 do 31 predlagane uredbe.

2.1.4 Centralne banke kot organi za reševanje

Predlagana uredba določa, da se NCB lahko določijo kot organi za reševanje CNS⁽¹³⁾. Hkrati imajo NCB poleg tega, da zagotavljajo ustrezno strokovno znanje o infrastrukturah finančnih trgov, tudi zakonsko vlogo, da podpirajo nemoteno delovanje plačilnih sistemov in prispevajo k nemotenemu vodenju politik, ki se nanašajo na stabilnost finančnega sistema. Ne glede na to obstoječo zakonsko vlogo bi morala ECB, kadar država članica na podlagi predlagane uredbe določi NCB kot organ za reševanje CNS, oceniti podrobnosti predlaganega prenosa te naloge na NCB z vidika prepovedi denarnega financiranja iz člena 123 Pogodbe⁽¹⁴⁾.

Čprav bi lahko imela NCB (v vlogi organa za reševanje) v skladu s predlagano uredbo v popolni ali delni lasti premostitveno CNS⁽¹⁵⁾, ne sme prevzeti ali financirati nobenih obveznosti premostitvene CNS. Vloga NCB kot lastnice takega subjekta mora v vseh okoliščinah ostati skladna s prepovedjo denarnega financiranja iz člena 123 Pogodbe in NCB mora to vlogo opravljati brez poseganja v svojo finančno in institucionalno neodvisnost⁽¹⁶⁾. V enakem smislu ECB poudarja, da v skladu s členom 123 Pogodbe, ki med drugim prepoveduje kakršno koli financiranje obveznosti javnega sektorja do tretjih oseb, NCB ne smejo financirati nobenih dodatnih shem financiranja⁽¹⁷⁾, ki so potrebne, da se zagotovi učinkovita uporaba instrumentov za reševanje⁽¹⁸⁾. To ne posega v pristojnost centralnih bank, da neodvisno in po lastni presoji ter ločeno od svoje morebitne vloge organa za reševanje odločajo o zagotovitvi centralnobančne likvidnosti solventnim institucijam v skladu z ustreznimi pravili in v okviru omejitev, ki jih nalaga prepoved denarnega financiranja po Pogodbi.

2.2 Kolegiji na podlagi uredbe EMIR, kolegiji za reševanje in odbor organa ESMA za reševanje

ECB podpira splošni okvir za delovanje kolegijev na podlagi uredbe EMIR in kolegijev za reševanje za potrebe sodelovanja na področjih načrtovanja sanacije, načrtovanja reševanja, ocen rešljivosti in reševanja. Vendar pa ECB zaradi potrebe po učinkoviti vključenosti centralnih bank in bančnih nadzornikov v oblikovanje in izvajanje strategij sanacije in reševanja CNS predlaga, da se RTS, ki določajo delovanje kolegijev za reševanje, pripravijo v tesnem sodelovanju z ESCB, vključno z ECB, kadar izvaja naloge bonitetnega nadzora, in EBA.

Poleg tega, kakor je navedeno v odstavku 1.2.3, bi bilo treba ureditev za kolegije na ravni vsake posamezne CNS dopolniti s horizontalno strukturo, da se upoštevajo ureditve sanacije in reševanja za CNS v vsej Uniji. Da se spodbudijo skladni pristopi in učinkovita interakcija ureditev sanacije in reševanja med CNS v Uniji, mora organ ESMA oceniti ureditve sanacije in reševanja CNS z vidika njihovega skupnega učinka na finančno stabilnost

⁽¹³⁾ Glej člen 3(1) predlagane uredbe.

⁽¹⁴⁾ Glej odstavka 2.2 in 2.3 Mnenja CON/2017/2. Vsa mnenja ECB so objavljena na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

⁽¹⁵⁾ Glej člen 42(2) predlagane uredbe.

⁽¹⁶⁾ Glej odstavek 3.3 Mnenja CON/2012/99 Evropske centralne banke z dne 29. novembra 2012 o predlogu direktive o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (UL C 39, 12.2.2013, str. 1).

⁽¹⁷⁾ Glej člen 44 predlagane uredbe.

⁽¹⁸⁾ Glej odstavek 3.4 Mnenja CON/2012/99.

Unije prek rednega izvajanja stresnih testiranj in simulacij krize v zvezi z morebitnimi izjemnimi dogodki na ravni celotnega sistema. Zaradi posebnosti postopka sanacije in reševanja za CNS je treba združeno oceniti učinek ureditev sanacije in reševanja CNS. V nasprotju z ureditvami, ki so vzpostavljene za banke, reševanje CNS v največjem možnem obsegu temelji na postopku sanacije. Po predlagani uredbi morajo organi za reševanje, ob upoštevanju nekaterih odstopanj, pred uporabo instrumentov za reševanje zagotoviti izpolnitev obstoječih in neveljavljenih pogodbenih obveznosti CNS⁽¹⁹⁾. Poleg tega bodo klirinški člani CNS, kadar bodo zaradi odstopanja od pravil delovanja CNS v postopku reševanja na slabšem, kot bi bili v postopku likvidacije, upravičeni do nadomestila⁽²⁰⁾.

V nasprotju z bankami CNS same ne prevzemajo finančnega tveganja, ampak ga upravljajo v imenu svojih klirinških članov, med tem ko se instrumenti za porazdelitev pozicij in izgub opirajo zlasti na klirinške člane CNS. Glede na to bi morali nadzorniki in organi za reševanje CNS in bančni nadzorniki tesno sodelovati pri načrtovanju sanacije in reševanja, da bi zagotovili, da se banke lahko ustrezno pripravijo na s tem povezane obveznosti in njihovo upravljanje, ter s tem tudi zmanjšali tveganje, da bi sanacija in reševanje CNS povzročila širjenje negativnih vplivov na širši finančni sistem. Podobno je potrebno usklajevanje s centralnimi bankami, ki delujejo v vlogi centralnih bank izdajateljic in preglednikov, kakor je navedeno v odstavku 2.1.1. Zato bi moral organ ESMA pri izvajanju horizontalnih nalog v zvezi z načrtovanjem sanacije in reševanja sodelovati z ESCB in bančnimi nadzorniki, vključno z ECB, kadar izvaja naloge bonitetnega nadzora. Skladno s tem bi morala predlagana uredba vsebovati splošnejšo zahtevo, da mora organ ESMA sodelovati z ESCB.

Stališče ECB glede organa, ki bi moral biti pooblaščen za horizontalno oceno ureditev sanacije in reševanja CNS, bo morda treba ponovno pretehtati, ko se bo zaključil sedanji pregled zakonodaje Unije o nadzoru CNS, ki se je začel s predlogom Komisije z dne 13. junija 2017.

2.3 Načrtovanje sanacije

2.3.1 Vsebina načrtov sanacije

Vsebino načrtov sanacije po predlagani uredbi je treba podrobneje določiti. Zlasti bi bilo treba izrecno določiti ključni cilj načrtovanja sanacije, ki je zagotoviti razpoložljivost instrumentov za sanacijo, ki celovito in učinkovito omogočajo CNS porazdelitev nepokritih izgub in kritje likvidnostnih primanjkljajev, obravnavo neizravnanih položajev in obnovitev finančnih sredstev, vključno z lastnim kapitalom CNS, da lahko ta dalje zagotavlja kritične storitve.

Okvirno skladno z določbami predlagane uredbe o vsebini načrtov reševanja⁽²¹⁾ bi bilo treba od CNS zahtevati najmanj to, da tudi v svojih načrtih sanacije ločujejo med morebitnimi scenariji izjemnih situacij zaradi neizpolnitve obveznosti klirinškega člana in tistimi zaradi drugih razlogov, ter upoštevajo kombinacijo teh scenarijev sanacije in morebitnih dogodkov na ravni celotnega sistema. V zvezi z izgubami, povezanimi z neizpolnitvijo obveznosti, bo pomembno zagotoviti, da so upoštevani scenariji dovolj resni, zato bi bilo treba od CNS zahtevati, da upoštevajo morebitno neizpolnitev obveznosti več kot dveh svojih največjih klirinških članov. V zvezi z izgubami, ki niso povezane z neizpolnitvijo obveznosti, bi bilo treba od CNS v skladu s poročilom o sanaciji iz leta 2017, ki sta jih sprejela CPMI in IOSCO⁽²²⁾, izrecno zahtevati, da upoštevajo investicijske izgube, splošne poslovne izgube in, kjer je primerno, tveganja, povezana z neizpolnitvijo obveznosti tretje osebe pri izvrševanju kritične funkcije za CNS.

Poleg tega bi bilo treba skladno z zahtevami predlagane uredbe za načrte reševanja⁽²³⁾ izrecno določiti, da načrti sanacije ne smejo predvidevati niti izredne javnofinančne pomoči niti izredne likvidnostne pomoči centralne banke ali likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

⁽¹⁹⁾ Glej člen 27(3) in (4) predlagane uredbe.

⁽²⁰⁾ Glej člen 27(5) predlagane uredbe.

⁽²¹⁾ Glej člen 13(3) predlagane uredbe.

⁽²²⁾ Glej opombo 2.

⁽²³⁾ Glej člen 13(4) predlagane uredbe.

Zahteve za načrte sanacije, da morajo upoštevati interese vseh deležnikov, na katere bi lahko vplivali, in da zagotovijo, da klirinški člani nimajo neomejenih izpostavljenosti do CNS, bi bilo treba glede na njihovo bistveno naravo prestaviti iz priloge v glavno besedilo predlagane uredbe.

Določiti bi bilo treba tudi vrstni red instrumentov za porazdelitev izgub v načrtih sanacije. Glede na to, kako zelo pomembno je, da so klirinški udeleženci čim bolj sposobni meriti, upravljati in nadzirati svoje izpostavljenosti v postopku sanacije, bi morali imeti instrumenti, ki se lahko predhodno v celoti kvantitativno opredelijo (kot so navzgor omejeni pozivi k denarnemu plačilu), prednost pred drugimi instrumenti za porazdelitev izgub, pri katerih bodo morebitni zadevni zneski v veliki meri odvisni od gibanj na trgu in pozicij v negotovem trenutku v prihodnosti, ko se začne sanacija.

2.3.2 Ocena načrtov sanacije

ECB pozdravlja vlogo organa za reševanje, da prouči načrt sanacije, da bi v njem odkril morebitne ukrepe, ki bi lahko negativno vplivali na rešljivost CNS, in v zvezi s tem oblikuje priporočila pristojnim organom⁽²⁴⁾. To je ključni zaščitni ukrep, glede na to, da so načrti sanacije CNS izhodišče za reševanje CNS. Za zagotovitev učinkovitosti te določbe ECB predlaga, da se pojasni, da lahko organ za reševanje izvede pregled v okviru začetne odobritve načrta sanacije in tudi kasneje, ko organ za reševanje pripravi ali posodobi oceno rešljivosti CNS. To je pomembno, saj bodo organi za reševanje verjetno izvedli načrtovanje reševanja in ocene rešljivosti šele po tem, ko bo dokončan načrt sanacije CNS.

2.3.3 Usklajevalni postopek za načrte sanacije

ECB meni, da bi bilo treba postopek glasovanja v zvezi z načrti sanacije, po katerem ravnajo kolegiji, ustanovljeni na podlagi uredbe EMIR⁽²⁵⁾, uskladiti s postopkom za izdajo mnenj kolegija iz člena 17(4) in člena 19 navedene uredbe. Z določitvijo, da bo za sprožitev posredovanja organa ESMA potrebna dvotretjinska večina glasov kolegija, če v vnaprej določenem obdobju ne bo mogoče doseči soglasne odločitve⁽²⁶⁾, bi verjetno bolj učinkovito spodbudili pravočasno odločanje kolegijev in zmanjšali potrebo po posredovanju organa ESMA za sprejetje mnenja kolegija. Poleg tega bi s tem pristopom okrepili vključenost vseh zadevnih pristojnih organov, na katere bi lahko odločitev kolegija vplivala.

2.4 Načrtovanje reševanja

2.4.1 Vsebina načrtov reševanja

Skladno s predlogi ECB v zvezi z vsebino načrtov sanacije, navedenimi v odstavku 2.3.1, ECB meni, da bi morali načrti reševanja nadalje razlikovati scenarije propada, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti klirinškega člana⁽²⁷⁾. Podobno bi morali načrti reševanja zaradi zagotavljanja, da bodo primerni za vse ustrezne scenarije, ki presegajo „skrajne, vendar možne“ razmere, v okviru scenarijev, povezanih z neizpolnitvijo obveznosti, upoštevati ne le neizpolnitev obveznosti enega ali več klirinških članov CNS⁽²⁸⁾, ampak tudi neizpolnitev obveznosti vsaj treh klirinških članov, do katerih je CNS najbolj izpostavljena, glede na to, da morajo CNS po Uredbi (EU) št. 648/2012 že zdaj imeti zadostna finančna sredstva, da lahko vzdržijo morebitno neizpolnitev obveznosti (oziroma neplačilo) vsaj dveh klirinških članov, do katerih imajo največjo izpostavljenost.

⁽²⁴⁾ Glej člen 10(4) predlagane uredbe.

⁽²⁵⁾ Glej člen 12(2) do (5) predlagane uredbe.

⁽²⁶⁾ To bi pomenilo, da lahko v primeru, če člani kolegija z dvotretjinsko večino izrazijo negativno mnenje o načrtu sanacije, kateri koli zadevni organ predloži zadevo v posredovanje organu ESMA.

⁽²⁷⁾ Glej člen 13(3) predlagane uredbe.

⁽²⁸⁾ Glej člen 13(3)(a)(i) predlagane uredbe.

ECB pozdravlja zahtevo, da načrt reševanja ne sme predvidevati izredne javnofinančne pomoči, izredne likvidnostne pomoči centralne banke ali likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere⁽²⁹⁾. Hkrati ECB glede na pomen preprečevanja morebitnih izgub davkoplačevalcev v postopku reševanja priporoča, da se s predlagano uredbo tudi izrecno zahteva, da organ za reševanje določi preudarne predpostavke glede finančnih sredstev, ki bi lahko bila potrebna za doseg ciljev reševanja, in sredstev, za katera pričakuje, da bodo v skladu s pravili in ureditvami CNS na voljo ob začetku reševanja.

Za večjo skladnost med ključnimi vidiki načrta reševanja⁽³⁰⁾ in mednarodnimi standardi ECB priporoča, da se k minimalni vsebini načrtov reševanja dodajo naslednji elementi.

— Predviden časovni okvir za obnovitev finančnih sredstev CNS (tj. jamstveni sklad in regulativni kapital).

— Opis splošnega pristopa in postopkov odločanja, po katerih ravna organ za reševanje na ključnih področjih reševanja, s ciljem, da se spodbuja načrtovanje in preglednost za deležnike v zvezi s predvidenimi ukrepi za reševanje⁽³¹⁾. To bi moralo vključevati: (a) predviden pristop, na podlagi katerega organ za reševanje sproži postopek reševanja, vključno s ključnimi kazalniki, ki bi vplivali na odločitev organa za reševanje o tem, ali je treba začeti reševanje CNS, v različnih scenarijih reševanja, ki so ali niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti; in (b) kadar mora organ za reševanje odstopiti od pravil in ureditev CNS, splošni pristop, po katerem namerava ravnati pri izračunu in porazdelitvi izgub, vključno s predvideno izbiro in vrstnim redom različnih instrumentov za porazdelitev izgub, ter kako namerava uporabiti zaščitni ukrep, da „noben upnik ne sme biti na slabšem kot v primeru insolventnosti“, in za te namene oceniti izgube nasprotnem primeru, ko bi se izvedel postopek zaradi insolventnosti.

— Opis dogovorov o izmenjavi informacij znotraj kolegija za reševanje med postopkom reševanja⁽³²⁾.

ECB pozdravlja to, da predlagana uredba predvideva pripravo RTS za tehnične podrobnosti načrtov reševanja⁽³³⁾. Vendar pa ECB poudarja, da bi bilo treba te RTS pripraviti v tesnem sodelovanju z ESCB, vključno z ECB, kadar izvaja naloge bonitetnega nadzora, in EBA. Vključenost ESCB je posebej pomembna glede na ključno vlogo, ki jo opravljajo centralne banke izdajateljice pri omogočanju stalnega dostopa do kritičnih storitev plačil in poravnave in zagotavljanju likvidnosti v skladu z svojimi mandati.

2.4.2 Usklajevalni postopek za načrte reševanja

Skladno s predlogi ECB v zvezi z usklajevalnim postopkom za načrte sanacije, navedenimi v odstavku 2.3.3, ECB meni, da bi bilo treba postopek glasovanja, po katerem ravna kolegij za reševanje v zvezi z načrti reševanja⁽³⁴⁾, uskladiti s postopkom iz člena 17(4) in člena 19 Uredbe (EU) št. 648/2012.

2.5 Rešljivost

2.5.1 Vsebina ocen rešljivosti

ECB meni, da bi bilo treba tehnične vidike, ki jih upošteva organ za reševanje pri ocenjevanju rešljivosti CNS, določiti v RTS in ne v prilogi k predlagani uredbi⁽³⁵⁾. Te RTS bi bilo treba pripraviti v tesnem sodelovanju z ESCB, vključno z ECB, kadar izvaja naloge bonitetnega nadzora, in EBA.

⁽²⁹⁾ Glej člen 13(4) predlagane uredbe.

⁽³⁰⁾ Glej člen 13(6) predlagane uredbe.

⁽³¹⁾ Glej oddelek 7.5(i) in (v) smernic FSB *Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning*.

⁽³²⁾ Prav tam, oddelek 7.5(xiii).

⁽³³⁾ Glej člen 13(8) predlagane uredbe.

⁽³⁴⁾ Glej člen 15 predlagane uredbe.

⁽³⁵⁾ Glej člen 16(4) predlagane uredbe.

ECB pozdravlja pooblastilo organa za reševanje, da zahteva, naj CNS rezervira sredstva za povečanje sposobnosti za kritje izgub, dokapitalizacijo in obnovitev predhodno financiranih sredstev, če ugotovi, da razpoložljivo financiranje reševanja ne bi zadostovalo ⁽³⁶⁾. Da bi zagotovili učinkovanje tega pooblastila, bi morali v RTS o ocenjevanju rešljivosti določiti minimalna merila, ki jih mora upoštevati organ za reševanje, kadar ocenjuje ustreznost financiranja reševanja CNS. Ta vidik v predlagani uredbi trenutno ni zajet ⁽³⁷⁾. Organ za reševanje bi moral upoštevati vsaj naslednje elemente ⁽³⁸⁾:

- v primeru scenarijev reševanja, ki so povezani z neizpolnitvijo obveznosti: (a) značilnosti tveganja, kompleksnost in negotovosti v zvezi s cenami produktov, za katere se opravlja kliring, in s tem povezana možna odstopanja pri izračunih začetnega in gibljivega kritja; (b) velikost, strukturo in likvidnost osnovnega trga v izjemnih razmerah; (c) število neizpolnitev obveznosti klirinških članov, ki bi se krilo iz razpoložljivih predhodno financiranih in namenskih sredstev v „skrajnih, vendar možnih“ razmerah; (d) razpoložljivost instrumentov, kot so delno razdrtje in odbitki dobička iz gibljivega kritja, in njihov morebiten učinek na prizadete klirinške udeležence in (e) verodostojnost ureditev za zadovoljitev morebitnih potreb CNS brez stvarnih pravic ter

- dodatno in za vse vrste izgub: nadomestljivost CNS na trgih, na katerih deluje, in verodostojnost vseh dodatnih dogovorov, ki so morda na voljo za obravnavo nekritih kreditnih izgub, kot so pogodbe o zavarovanju ali jamstva nadrejenega podjetja.

Ker bi bilo zahtevo organa za reševanje v skladu s točko (l) člena 17(7), da CNS izda obveznosti, ki se lahko uporabijo za reševanje s sredstvi upnikov, kot instrument za kritje izgub, morda težko združiti z vlogo in poslovnim modelom CNS kot upravljavec tveganja, bi bilo treba pred uporabo tega pooblastila izvesti temeljito oceno učinka.

Končno, organ ESMA bi moral pri pripravi RTS o ocenjevanju rešljivosti upoštevati prihodnje ocene ali poročila FSB o finančnih sredstvih za reševanje CNS ⁽³⁹⁾.

2.5.2 Usklajevalni postopek za ocene rešljivosti

Skladno s predlogi ECB v zvezi z usklajevalnim postopkom za načrte sanacije in reševanja, navedenimi v odstavkih 2.3.3 in 2.4.2, ECB meni, da bi bilo treba postopek glasovanja, po katerem ravna kolegij za reševanje v zvezi z oceno rešljivosti ⁽⁴⁰⁾, uskladiti s postopkom iz člena 17(4) in člena 19 Uredbe (EU) št. 648/2012.

2.6 Reševanje

2.6.1 Cilji reševanja

ECB meni, da bi bilo treba cilj reševanja, ki se nanaša na zaščito javnih sredstev s čim manjšo odvisnostjo od izredne javnofinančne pomoči ⁽⁴¹⁾, razširiti z izrecnim sklicevanjem na čim manjše tveganje za morebitne izgube davkoplačevalcev, saj se lahko sheme za začasno javno financiranje oblikujejo na različne načine z vidika zaščitnih ukrepov za zmanjševanje možnih tveganj za davkoplačevalce.

⁽³⁶⁾ Glej člen 17(7)(l) predlagane uredbe.

⁽³⁷⁾ Glej oddelek C Priloge k predlagani uredbi o elementih, ki jih organ za reševanje upošteva pri ocenjevanju rešljivosti CNS.

⁽³⁸⁾ Glej oddelek 6 smernic FSB *Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning*.

⁽³⁹⁾ FSB bo nadaljeval delo v zvezi finančnimi sredstvi za reševanje CNS in na podlagi nadaljnjih analiz in izkušenj, pridobljenih pri načrtovanju reševanja, do konca leta 2018 ugotovil, ali so potrebne dodatne smernice. Glej uvod smernic FSB *Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning*.

⁽⁴⁰⁾ Glej člen 18 predlagane uredbe.

⁽⁴¹⁾ Glej člen 21(1)(d) predlagane uredbe.

2.6.2 Pogoji za reševanje

Ker je zelo težko vnaprej določiti mejo med sanacijo in reševanjem in ker je pravočasno začet postopek reševanja ključen, da se zagotovi učinkovito reševanje in prepreči nepotrebno uničevanje ekonomske vrednosti, je nujno, da pristojni organi in organi za reševanje tesno sodelujejo v postopkih pred reševanjem. ECB zato meni, da bi moral pristojni organ nemudoma in na lastno pobudo zagotoviti organu za reševanje vse informacije, ki bi lahko kazale na to, da CNS propada ali bo verjetno propadla, ne pa se zgolj odzivati na zahteve organa za reševanje za predložitev informacij⁽⁴²⁾.

Glede na cilj ohranjanja sistemske stabilnosti je ena od prednostnih nalog pri sanaciji in reševanju CNS preprečiti nepredvidljive in znatne izgube klirinških članov CNS. Sanacija in reševanje CNS ne bosta učinkovita, če bosta temeljila predvsem na pričakovanju, da bodo klirinški člani lahko nosili znatne plačilne obveznosti. Morebitni propad drugih klirinških članov zaradi nenadnih izpostavljenosti, ki jih ne zmorejo upravljati, bi lahko tudi povečal obstoječe pritiske znotraj finančnega sistema, zlasti zaradi medsebojne povezanosti CNS. Instrumente za porazdelitev izgub, povezane z zelo velikimi nepredvidljivimi stroški za klirinške člane, bi zato moral, če je to mogoče, sprožiti organ za reševanje in ne sama CNS v času sanacije. Organ za reševanje bo verjetno v boljšem položaju, da oceni učinke določenega ravnanja na finančno stabilnost, kot bi bila CNS. Na podlagi tega ECB priporoča, da se v predlagani uredbi pojasni, da sme organ za reševanje sprejeti ukrep za reševanje v primerih, kadar CNS: (a) ni več sposobna ali verjetno ne bo več sposobna ponovno uskladiti poslovnih knjig in porazdeliti nepokritih izgub ali (b) bo sposobna ponovno uskladiti poslovne knjige in porazdeliti nepokrite izgube samo s sanacijskimi ukrepi, ki lahko povzročijo znatne in nepredvidljive izgube za klirinške člane CNS.

2.6.3 Instrumenti za reševanje

Da se prepreči moralno tveganje in zmanjšajo morebitne izgube davkoplačevalcev, uporaba državnih instrumentov za stabilizacijo⁽⁴³⁾ ne bi smela biti pogojena zgolj z odobritvijo v skladu z okvirom Unije za državne pomoči⁽⁴⁴⁾, ampak bi morala biti odvisna tudi od verodostojnih mehanizmov za pravočasno in celovito povrnitev vseh zagotovljenih sredstev.

V zvezi z instrumenti za porazdelitev pozicij ECB meni, da bi morale imeti delno razdrtje načelno prednost pred popolnim razdrtjem, glede na ključni cilj reševanja, ki je ohranjanje kontinuitete kritičnih funkcij CNS. Zato priporoča, da se popolno razdrtje uporabi le v primerih, kadar organ za reševanje meni, da ne bi nobena druga rešitev privedla do boljšega rezultata za finančno stabilnost.

2.6.4 Financiranje reševanja

Glede na ključni cilj predlagane uredbe, ki je preprečiti izgube davkoplačevalcev v postopkih reševanja CNS, ECB meni, da določbe o uporabi državnih instrumentov za stabilizacijo ne pojasnjujejo v zadostni meri potrebnih zaščitnih ukrepov. Najmanj in v skladu z mednarodnimi smernicami FSB⁽⁴⁵⁾ bi morala predlagana uredba med pogoji za uporabo državnih instrumentov za stabilizacijo kot zadnje možnosti vsebovati zahtevo, da organi za reševanje: (a) opredelijo jasen časovni raspored za povrnitev oziroma izterjavo vseh zagotovljenih sredstev in (b) zagotovijo, da so vzpostavljene učinkovite in zanesljive ureditve za izterjavo teh sredstev. Pri tem ECB tudi meni, da bi bilo treba razširiti obseg izterjave izdatkov, ki nastanejo v zvezi z uporabo državnih instrumentov za stabilizacijo⁽⁴⁶⁾. ECB podpira sedanjí predlog, da bi se izdatki najprej izterjali od CNS v postopku reševanja ali

⁽⁴²⁾ Glej člen 22(1) predlagane uredbe.

⁽⁴³⁾ Glej člen 27 predlagane uredbe.

⁽⁴⁴⁾ Ta se v skladu z opredelitvijo iz člena 2(1)(53) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190) razume kot „okvir, vzpostavljen s členi 107, 108 in 109 PDEU, ter vsi akti Unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s členom 108(4) ali členom 109 PDEU“.

⁽⁴⁵⁾ Glej oddelek 6 smernic FSB *Guidance on Central Counterparty Resolution and Resolution Planning*.

⁽⁴⁶⁾ Glej člen 27(9) predlagane uredbe.

njenega kupca ali od prihodkov, ustvarjenih s prenehanjem premostitvenega subjekta. Vendar pa taka sredstva morda ne bi zadostovala za kritje vseh nastalih izdatkov. Zato bi bilo treba od organov za reševanje zahtevati tudi, da javna sredstva naknadno izterjajo od klirinških članov v skladu s pravili in ureditvami CNS, ob tem pa zmanjšujejo tveganja za finančno stabilnost.

2.7 *Načelo, da noben upnik ne sme biti na slabšem kot v primeru insolventnosti*

Načelo, da noben upnik ne sme biti na slabšem kot v primeru insolventnosti, je ključni zaščitni ukrep, ki zagotavlja, da udeleženci, delničarji in drugi upniki CNS v postopku reševanja ne bi bili obravnavani manj ugodno kot po hipotetičnem drugem scenariju, po katerem organ za reševanje ne bi posredoval in bi se CNS likvidirala v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom. Hkrati je pomembno, da metodologija vrednotenja, ki je osnova za uporabo načela, da noben upnik ne sme biti na slabšem kot v primeru insolventnosti, ustrezno upošteva pošteno vrednost neprekinjenega poslovanja, ki se ohranja z reševanjem CNS, da se preprečijo previsoki zahtevki zadevnih deležnikov za nadomestilo. Potreba po poštenem in uravnoveženem pristopu v tej zvezi je podkrepljena s povezanimi tveganji za javni sektor, pri čemer finančno breme nazadnje nosijo davkoplačevalci. Ustrezno upoštevanje poštene vrednosti neprekinjenega poslovanja, ki se ohranja z reševanjem CNS, je bistven dejavnik v okviru reševanja CNS, ki bi bilo predvideno le za izjemno resne dogodke na trgu, ko bi bile motnje kritičnih funkcij CNS najverjetneje povezane z obsežnim uničenjem finančne vrednosti in zelo omejenimi možnostmi za dvostranski kliring kot nadomestno rešitev.

Glede na to ECB meni, da se pošteno vrednotenje CNS za namene uporabe načela, da noben upnik ne sme biti na slabšem kot v primeru insolventnosti, ne bi smelo izvajati samo v zvezi s sredstvi in obveznostmi, izkazanimi v bilanci stanja CNS ob začetku reševanja, ampak bi moralo temeljiti na celovitejši, bolj realni oceni vrednosti CNS v primeru njene likvidacije, ob upoštevanju vseh izgub, nadomestitvenih stroškov in zmanjšanja vrednosti, ki bi nastali zaradi prenehanja opravljanja storitev ali likvidacije CNS.

2.8 *Tehnične pripombe in predlogi sprememb besedila*

Kadar ECB priporoča, da se predlagana uredba spremeni, so konkretni predlogi sprememb besedila s pripadajočimi pojasnili navedeni v ločenem tehničnem delovnem dokumentu. Tehnični delovni dokument je dostopen v angleščini na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 20. septembra 2017

Predsednik ECB

Mario DRAGHI
